

Herr Hitzig.

Wenn Sie dr Herr Felix sin, so isch unser Sach
glich in Richtigkeit . . . wänn Sie mi Schwester hirothe
oder wänn Se sich schlage? (er hebt em e Dege ane).

Fränzele (kunnt un hebt dr Felix z'ruck, wo will dr Dege näh).

Felix, Felix . . . ich bitt Di drum!

Herr Guld (züem Felix).

Was hän Sie jetz g'macht, worum hän Se-n-Ihre
Name g'sait! . . . (fir sich) Ich ha uns beide welle rette,
awer jetz isch's um is g'schäh!

Herr Kalt (kunnt ine links. Züem Herr Hitzig).

Sie werde so güet si un mi Hüs verlo . . . Sie hän
kei Recht do, Herr Fechtmeister, me schlat sich nitt
im Zimmer!

Herr Hitzig.

's isch wöhr . . . ich gang . . . (züem Felix) awer ich
wart uf Sie dunte . . . ich will hoffe, Sie werde mir gli
noku! (er geht hinte-n-üse).

Felix.

Uf dr Stell! . . .

Fränzele.

Felix . . . Pape . . . müesch's nitt lide!

Herr Kalt.

Müesch kei Angst ha, Kind . . . was isch Dr . . . De
wirsch jo ganz bleich . . . kumm in Di Zimmer,
Fränzele . . . (er fiehrt's üse links).

IX. Uftritt.

Felix, Herr Guld.

Herr Guld.

Mi liewer Herr Felix, verspreche Se mr, ass Sie
sich nitt wänn geh schlage mit dem Fechtmeister . . .
denn er schint nitt kummod z'si, dà Mensch! (fir sich)
müess jetz grad mi Schicksal mit dem Schlingel sim
verbunde si!

Felix.

Sie sin jetz wieder güet! . . . was kunnt Ene denn
eigentlich i, ass Sie uf eimol eso ne Angst um mich hän?

Herr Guld (fir sich).

Wenn ich ihm alles thàt sage . . . awer nei, dà
Nitnutz thàt mich sunscht Johr üs Johr i exploitiere'
(lüt) eh, das isch jo ganz natirlich, wil ich jetz in
d'Familie kumm!

Felix.

Sie sin no nitt drin, Herr Guld!

Herr Guld.

Mi liewer Felix . . . wenn Sie vielleicht zwei-, drei-
hundert Franke wotte . . .

Felix.

Lehn Se mich in Rüh! . . . (er geht gege d'Thüre).

Herr Guld (hebt en z'ruck).

Wenn Sie vielleicht nur wotte ne kleiner Ufschüeb
heische . . . sechs Monet oder ebbes . . . wege Familie-
g'schäfte . . . ne ganz kleiner Ufschüeb vo me Johr . . .
ich thàt ene derno ne güeter Fechtmeister zahle . . .
Sie kånnte-n-an mim Tisch esse un ich thàt Se in mim
schönste Zimmer logiere . . .

Felix (fir sich).

Er isch verruckt, 's ka nitt anderscht si (er will üse).